

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Wederom Mijn volk

*Het boek Hosea over de lotgevallen
van de beide Israëlvolken:*

Te weten:

- **het huis van Juda (2 stammen), en**
- **het huis van Israël (10 stammen)**

H. Siliakus
(21.10.1948 – 10.11.1995)

Israëls wegvoering

Eén van de meest bedroevende maar toch ook wonderlijke keerpunten in de geschiedenis van Israël, is de wegvoering in de Assyrische ballingschap van het 10-stammenrijk (van het “huis van Israël”, hier ook Efraïm-Israël genaamd). Het is een gebeurtenis die vaak verkeerd beoordeeld wordt – velen weten zelfs niet van een Assyrische ballingschap – als gevolg waarvan de meeste christenen heden ten dage de Joden **ten onrechte** voor het gehele volk Israël (van 12 stammen) aanzien. De Assyrische ballingschap, hoe zwaar deze straf ook was, betekende niet dat Efraïm-Israël (de 10 stammen) als volk ophield te bestaan, maar dat zij een nieuwe episode in haar bestaan als volk inging. Een episode van **“verborgen zijn” voor de wereld**, maar herkenbaar voor hen die de profetie van de Bijbel nauwgezet bestuderen en die zich in de geschiedenis van de volkeren verdiepen. Maar, er ligt ook een zegen in het verborgen en onbekend zijn! Dit **“verborgen zijn” en onwetend van de eigen identiteit zou**, zo verstaan wij het nu, **een grote zegen voor dit Israël betekenen** (uiteindelijk ook een zegen voor de gehele wereld!). Wij kunnen het vergelijken met het verborgen verblijf van Jozef

in Egypte. ¹ Bovendien zou dit verborgen zijn haar behoeden voor zelfverheffing (“wij zijn het uitverkoren volk”) en voor kwalijke bejegening (haat, vijandschap) door de heidense volkeren. Voor deze beide gevaren werd Juda-Israël – het Joodse volk – niet bewaard (vergelijk [Joh.8:33](#) en [1Thess.2:15-16](#)): *“Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams nageslacht (sv: **zaad**) en zijn nooit slaaf van iemand geweest; hoe kunt U dan zeggen: U zult vrij worden?” ... “die zowel de Heere Jezus als hun eigen profeten hebben gedood en ons hebben vervolgd. Zij behagen God niet en zijn alle mensen vijandig gezind. Zij verhinderen ons tot de heidenen te spreken opdat die zalig zouden worden. Zo maken zij voor altijd de maat van hun zonden vol. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.”* En door hun volharding in het verwerpen van hun Messias kregen de Joden het nòg moeilijker. Efraïm-Israël, het “verborgen Israël”, zou echter eeuwenlang “zeker wonen”. Pas in het laatste der dagen komt daarin verandering. Dan zal gebeuren wat in Psalm 83:4 geschreven staat: *“Zij beramen listig een heimelijke aanslag tegen Uw volk en beraadslagen (zich) tegen Uw beschermelingen (sv: **Uw verborgen**).”* Over die **benauwdheid die dan aanbreekt voor “Jakob”**

¹ Zie mijn artikel [“De herleving van Jakob”](#) in de Tempelbode van november 1982. (noot HS)

(= Israël) komen wij in hoofdstuk 8 nog uitgebreid te spreken.

Ook in de profetieën van Hosea komt duidelijk naar voren dat het niet “gedaan” is met het Israël van de 10 stammen, nadat het is weggevoerd in ballingschap. Er komt weer een tijd van “heil” voor dit volk, zo luidt samenvattend de boodschap. Wij mogen hieraan niet voorbijgaan. Ook hier geldt dat wie voorbijgaat aan wat Gods Woord duidelijk leert, die komt **tot dwaling!** Voordat wij echter de op die nieuwe heilstijd betrekking hebbende passages en teksten zullen overgaan, willen wij eerst zien wat Hosea over het begin van de ballingschap geprofeteerd heeft.

De wegvoering in Assyrische ballingschap was de uiteindelijke straf die over Israël voltrokken werd. In deze wegvoering komen wij de 3 aspecten van de uiteindelijke straf tegen, die we aan het eind van het vorige hoofdstuk noemden.

1. Het betekende “**verstrooiing**”. Zij werden verstrooid, verspreid onder de heidenvolkeren als schapen zonder herder.
2. Het betekende “**verlating**”. Zij verloren de bijstand van God. Daarom konden zij de vijand niet weerstaan.
3. Het betekende ook “**verstoting**”. Niet langer

zouden zij Gods volk zijn.

Als een vrouw met een scheidbrief werden zij weggezonden. Zoals Ahasveros eens Vasthi zou verstoten: *“Als het de koning goeddunkt, laat er dan een koninklijk besluit van hem uitgaan dat schriftelijk wordt vastgelegd in de wetten van Perzië en Medië, zodat het niet herroepbaar is, dat Vasthi niet meer bij koning Ahasveros mag komen. En laat de koning haar koninklijke waardigheid geven aan een andere vrouw, die beter is dan zij”* ([Esther](#) 1:19). In Jeremia 3:8 wordt ook letterlijk van het 10-stammenrijk Israël gezegd, dat God “haar de scheidbrief gegeven had”: *“Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief (sv: scheidbrief) gegeven had, dat Juda, haar trouweloze zuster, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.”* Deze 3 aspecten van de straf zullen wij in het boek Hosea nog verschillende keren tegenkomen. En op deze “scheidbrief” komen wij ook nog terug.

Wij moeten beginnen met te wijzen op een verband dat God zelf legt tussen de uiteindelijke straf die Israël trof en één van de zonden die Israël bedreef. Hosea 7:8-11 vertelt ons dat Efraïm zich vermengde met de heidense volkeren (vers 8) zoals Egypte en Assyrië (vers 11): “8. Efra-

im, met de volken vermengt het zich. Efraïm is een koek die niet omgekeerd is. 9. Vreemden verteren zijn kracht, maar zelf merkt hij dat niet. Ook heeft hij grijze haren gekregen (sv: ook is de grauwheid op hem verspreid), maar ook dat merkt hij niet. 10. Hoewel de trots (sv: hovaardij = hoogmoed) van Israël tegen hem getuigde, hebben zij zich niet bekeerd tot de HEERE, hun God. In dit alles zochten zij Hem niet. 11. Efraïm is als een duif, onnozel, zonder verstand verstand (sv: als een botte duif, zonder hart); Egypte roepen zij te hulp, naar Assyrië gaan zij!” Zij namen hun gewoonten, zeden en afgoderij over. En voordat ze het goed en wel beseften, waren ze al in de macht van “vreemden” (vers 9).

Zij wilden zo graag met de heidense volkeren optrekken. Daarom gaf God hen over in de macht van deze heidense volkeren, met name van Assyrië (zie ook Hosea 8:10): “Ook al zoeken zij hulp bij heidenvolken (sv: dewijl zij dan onder de heidenen boelen ² om hoerenloon gehuurd hebben), toch zal Ik hen nu bijeenbrengen (sv: verzamelen). Zij kunnen weinig beginnen vanwege de last van de koning van de vorsten.” In Hosea 7:10 (hierboven

² Boelen = Letterlijk: In overspel, in ontucht leven; ongetrouwd met elkaar leven.

Boelen om hoerenloon gehuurd = Degenen met wie zij (geestelijk gezien) in **overspel** leeft. (noot AK)

vermeld) wordt het zich vermengen met de heidenen, de wereld en de goddelozen hoogmoed genoemd. Wereldgelijkvormigheid, wat zich vaak openbaart als een “niet onder willen doen voor de wereldling”, is hoogmoed! Het is nodig om dit goed tot ons laten doordringen.

De voorafgaande straffen, die tot waarschuwing hadden moeten dienen, betekenden tegelijk een steeds grotere verzwakking van Israël. Zo was het met dat **overgegeven worden in de macht van vreemden** en zo was het ook met de misoogsten waardoor het land getroffen werd. Als gevolg daarvan, zo lezen wij in Hosea 2:8-10, kwam Israël economisch aan de grond te zitten en kwam er een einde aan het losbandig leven van feestvieren en vrolijk zijn: *“Daarom keer Ik terug (SV: Daarom zal Ik wederkomen) en neem Ik Mijn koren weg op zijn tijd, en Mijn nieuwe wijn (SV: [most](#)) op de daarvoor vastgestelde tijd. Ik ruk Mijn wol en Mijn vlas weg, waarmee zij haar naaktheid moet bedekken. Nu dan, Ik zal haar schaamte ontbloten (SV: haar dwaasheid ontdekken) voor de ogen van haar minnaars, en niemand zal haar uit Mijn hand redden. Ik zal al haar vreugde doen ophouden, haar feesten, haar nieuwe-maans-dagen (SV: haar nieuwe maanden = de nieuwe maan in elke maand, naar de maanden van het jaar – zie Num.28:14) en haar sabbatten, ja, al haar feestda-*

gen (sv: haar gezette hoogtijden).” Maar de “grote klap” moest toch nog komen. Het schijnt begonnen te zijn met een veldslag in het dal van Jizreel, waarover verder niets bekend is: *“Op die dag zal het gebeuren dat Ik de boog van Israël zal breken in het dal van Jizreël”* (Hos.1:5). Deze slag ging waarschijnlijk vooraf aan de val van de hoofdstad Samaria, de “dag van het einde”, na een beleg van 3 jaar (volgens 2 Koningen 17:5) in 722 voor Christus: *“Vervolgens trok de koning van Assyrië het hele land door. Hij trok ook op naar Samaria en belegerde het 3 jaar lang.”* Herhaalde malen heeft Hosea over deze fatale dag gesproken als over de “dag der bezoeking”. **Visitaties of bezoeken van God zijn niet altijd lieflijk en aangenaam.** Er zijn bezoeken die een zegen inhouden, maar er zijn ook Goddelijke bezoeken die oordeel brengen. Vaak wordt een oordeelsbezoek door een zegenende aanwezigheid van God voorafgegaan. Zo was het in Hosea’s tijd en zo zal het ook zijn in de eindtijd. Vergelijk:

	Zegen:	Oordeel:
In Hosea’s tijd:	Verhoogde activiteit van profeten,	daarna: de wegvoering;
In de eindtijd:	Spade Regenopwekking ,	daarna: de gerichtten.

Als Hosea over het bezoeken door God schrijft, bedoelt hij: bezoeken **ten oordeel**: *“Ik zal haar*

de dagen van de Baäls vergelden, waarop zij reukoffers aan hen bracht. Zij tooide zich met haar ring (sv: haar voorhoofdsiersel) en haar halssieraad en ging achter haar minnaars aan, maar **Mij vergeet zij, spreekt de HEERE**” (Hos.2:12) ... “En het zal zijn: zoals het volk is, zo is de priester. Ik zal hem zijn wegen vergelden en hem voor zijn daden doen boeten” (Hos.4:9) ... “De dagen van de vergelding (sv: der bezoeking) zijn gekomen. De dagen van de afrekening (sv: vergelding) zijn gekomen. Israël zal het weten (sv: gewaar worden). De profeet is dwaas, de man met de geest is krankzinnig (sv: onzinnig = [s]preekt onzinnige dingen – AK). Vanwege de grootheid van uw ongerechtigheid is ook de vijandschap (sv: haat) groot” (Hos.9:7) ... “De HEERE heeft een rechtszaak (sv: een twist) met Juda. Hij zal Jakob (= Israël) vergelden naar zijn wegen, Hij zal zijn daden op hem doen terugkeren.” (Hos.12:3)

De benauwdheid waarin Efraïm-Israël terecht zou komen, wordt in Hosea 13:13 (sv) vergeleken met de “smartten van een barendende vrouw”: “Smartten van een barendende vrouw zullen hem aankomen; hij is een onwijs kind; want anders zou hij geen tijd in de kindergeboorte blijven staan.”

Samaria zal verwoest worden en haar inwoners zullen door het zwaard vallen: “Samaria zal

woest worden, want zij is wederspanning geweest tegen haar God; zij zullen door het zwaard vallen, hun kinderkens zullen verpletterd, en hun zwangere vrouwen zullen opengesneden worden.” (Hos.14:1, SV)

Het land zal treuren (Hos.4:3), het volk wordt uitgeroeid en **het priesterambt wordt afgenomen**: “Daarom treurt het land, en ieder die erin woont, verkommert, met de dieren van het veld en de vogels in de lucht. Zelfs de vissen in de zee worden weggenomen.” ... “Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is. Omdat ú de kennis verworpen hebt, heb Ik u verworpen om als priester voor Mij te dienen (SV: dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen). Omdat u de wet van uw God hebt vergeten, zal Ik ook uw kinderen vergeten.” (Hos.4:6)

Het koninkrijk Israël zal ophouden te bestaan: “Ik zal het koningschap (SV: het koninkrijk) van het huis van Israël wegdoen.” (Hos.1:4b)

Israël zal door zijn ongerechtigheid vallen: “De trots (hoogmoed) van Israël getuigt openlijk tegen hem. En Israël en Efraïm zullen struikelen om (SV: vallen door) hun ongerechtigheid, en met hen zal ook Juda struikelen (SV: vallen).” (Hos.5:5)

Efraïm wordt tot verwoesting (Hos.5:9), hij zal worden verpletterd: “Efraïm zal tot een woestenij (SV: tot verwoesting) worden op de dag van de bestraf-

fing. Onder de stammen van Israël maak Ik bekend wat zeker is.” ... “Efraïm is onderdrukt, zijn recht verbroken (SV: verdrukt, hij is verpletterd met recht), want hij heeft het zo gewild: hij heeft gewandeld overeenkomstig het gebod.” (Hos.5:11)

Bij dit alles moeten we steeds bedenken dat Assyrië slechts het middel in Gods hand is tot **tuchting van Israël**. Er staat dan ook geschreven dat God “Zijn net” (dat is: Assyrië) over Israël zal uitspreiden en haar zal tuchtigen: “*Wanneer zij zullen heengaan, zal Ik Mijn net over hen uitspreiden, Ik zal ze als vogels des hemels doen nederdalen. Ik zal ze tuchtigen, gelijk gehoord is in hun vergadering.*” (Hos.7:12, SV)

In Hosea 8:3 wordt gezegd dat “de vijand Israël zal vervolgen”, maar in Hosea 8:14 wordt er weer de nadruk op gelegd dat het God is, Die met **Zijn vuur** de steden van Israël zal verteren: “Israël heeft het goede verstoten, de vijand zal hem achtervolgen.” ... “*Israël vergat zijn Maker, en bouwde paleizen (SV: tempels), Juda heeft de versterkte steden talrijk gemaakt. Daarom zal Ik vuur werpen (SV: zenden) in zijn steden; dat zal zijn paleizen verteren.*”

God zal Israël van zijn kinderen beroven: “*Ofschoon zij hun kinderen mochten groot maken, Ik zal er hen toch van beroven, dat zij onder de mensen niet zullen zijn; want ook, wee hun, als Ik*

van hen zal geweken zijn!” (Hos.9:12, SV)

Efraïm is geslagen: *“Efraïm is getroffen (SV: geslagen): hun wortel is verdord, vrucht zullen zij niet voortbrengen. Zelfs als zij nog nieuw leven verwekten, zou Ik de lievelingen (SV: zo zal Ik toch de gewenste vruchten) van hun moederschoot doden.”* (Hos.9:16)

God zal Efraïm zijn smaad vergelden: *“Efraïm echter heeft Hem tot zeer bittere toorn verwekt. Daarom zal Hij zijn vergoten bloed op hem laten neerkomen, zijn Heere zal hem zijn smaad vergelden.”* (Hos.12:15)

In Hosea 13:15 wordt gesproken over een “oostenwind”, een verdorrende wind, “een wind des HEREN”, die heel het land Israël zal doen verdorren: *“Ook al draagt hijzelf tussen broeders vrucht, de oostenwind zal komen, de adem (SV: een wind) van de HEERE, die opsteekt uit de woestijn. Zijn bron (SV: springader) zal uitdrogen en zijn wel (SV: fontein) droogvallen. Die zal de schat plunderen van al zijn kostbare voorwerpen (SV: huisraad).”*

Wellicht wordt hiermee gezinspeeld op Assyrië als “de macht uit het oosten”, maar, zoals wij nog zullen zien, wordt hier tevens aangegeven welke richting Israël uiteindelijk uitgedreven zal worden, namelijk **westwaarts**. Een opmerkelijke tekst is verder Hosea 10:8, *“Weggevaagd zullen worden*

de offerhoogten van Aven, de zonde van Israël; dorens en distels zullen opschieten tot boven hun altaren. Dan zullen zij tegen de bergen zeggen: Bedek ons! en tegen de heuvels: Val op ons!” Wat de Israëlieten zouden meemaken ten tijde van de ineenstorting van het rijk, zou een voorafschaduwung kunnen zijn van de paniek die er zal zijn – eveneens onder de Israëlvolkere – als God **in de eindtijd** een krachtadig einde maakt aan [de oorlog van Gog](#) ([Openbaring 6:16](#) en [Lukas 23:30](#) – de val van Jeruzalem in 70 na Christus is ook een voorvervulling): *“En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam” ... “Dan zullen zij beginnen te zeggen tegen de bergen: Val op ons, en tegen de heuvels: Bedek ons.”* Deze gebeurtenis zal de aanleiding worden voor massale bekeringen en opwekkingen over het gehele aardrond, te beginnen bij de Israëlvolkere (inclusief de Joden). In Hosea’s tijd zou met de verwoesting van stad en land van Samaria, als dezelfde wanhoopskreet gehoord zou worden, daarentegen een (voorlopige) einde komen aan de genadetijd voor Israël. Veelzeggend is voorts de vermelding dat dan ook de hoogten van Aven verdelgd zullen worden. (Beth-)Aven (= bedrog, zonde) is een symbolische naam voor

Bethel, één van de centra van de kalverendienst, de halfslachtige godsdienst van Israël. Ditzelfde zal gebeuren in de dagen als de [Spade Regen-opwekking](#) aanbreekt, maar toch zal een groot aantal gelovigen in hun harten halfslachtig blijven. Dit zullen de zogenaamde “[dwaze maagden](#)”-gelovigen zijn: *“Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan **10 maagden**, welke haar lampen namen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet. En 5 van haar waren wijzen, en 5 waren dwazen. Die dwaas waren, haar lampen nemen- de, namen geen olie met zich. Maar de wijzen namen olie in haar vaten, met haar lampen. Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet! Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen. En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. Als zij (de dwaze maagden) nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere (dwaze) maagden, zeggende: Heer,*

heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zei: **Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.** Zo waakt dan; want gij weet de dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.” (Matth. 25:1-13, SV)

Wij moeten denken aan de woorden van Paulus in 1 Korinthe 3:10-15: “Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt. Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal **behouden worden**, maar wel zo: **als door vuur heen.**” Vers 15 (van 1Kor.3) spreekt met name over het lot dat deze “dwaze maagden” zal treffen (“als door vuur heen” = door de grote verdrukking heen).

Tot nu toe hebben wij voornamelijk stilgestaan bij de gevolgen van de “verlating”, het verliezen van de Goddelijke ontferming, voor Israël. In de tek-

sten die wij nu gaan behandelen, komt het aspect van de “verstrooiing” meer op de voorgrond. De val van het rijk werd namelijk gevolgd door een wegvoering van vrijwel al de bewoners (slechts enkele armen bleven achter). Dit onderdeel van de definitieve straf komt voor het eerst tot uiting in de naam Jizreël (Hos.1:4), wat “verstrooiing” betekent: *“Toen zei de HEERE tegen hem: Geef hem de naam Jizreël, want nog even en Ik zal de bloedschulden van Jizreël vergelden aan het huis van Jehu, en Ik zal het koningschap (sv: het koninkrijk) van het huis van Israël wegdoen (sv: doen ophouden).”* De naam Jizreël drukt eigenlijk het tegenovergestelde uit van de naam Israël – die spreekt van **overwinning** – al is er klankovereenkomst tussen beide namen. De straf wordt voor de eerste maal omschreven in Hosea 1:6, *“Zij werd opnieuw zwanger, en zij baarde een dochter. Daarop zei Hij tegen hem: Geef haar de naam Lo-Ruchama (wat betekent: “niet ontfermd”), want Ik zal Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis van Israël, want Ik zal hen zeker wegvoeren.”* God zal het Huis van Israël (= het 10-stammenrijk) wegvoeren. In Hosea 2:5 zegt God dat Hij het Israël, door “dorens” en een “omheining / muur”, onmogelijk zal maken om nog langer haar eigen wegen te kiezen: *“Daarom, zie, Ik ga uw weg met dorens omheinen, Ik zal haar*

met een muur omgeven, zodat zij haar paden niet zal kunnen vinden.” De weg die aldus voor Israël opengaat, is de weg van wegvoering en ballingschap. Ongeveer hetzelfde beeld wordt gebruikt in Hosea 10:10-11: “*Het is Mijn verlangen (SV: lust) hen te bestraffen (SV: binden): volken worden tegen hen samengetrokken (SV: verzameld), verstrikt als zij zijn in beide ongerechtigheden (SV: als Ik ze binden zal in hun 2 voren).* Omdat Efraïm een getemde jonge koe is, gewillig om te dorsen, ben Ik voorbijgegaan aan de schoonheid van haar hals: Ik zal Efraïm inspannen (SV: berijden), Juda zal ploegen, Jakob (= Israël) zal voor zichzelf eggen.” God zal Israël en ook Juda binden en leiden in “2 voren” (SV). **Twee voren:** dat wil dus zeggen, **2 verschillende lotsbestemmingen!** En Hij zal hen tot dienstbaarheid brengen, gelijk 2 runderen. “*Volken worden tegen hen samengetrokken (SV: verzameld)*”. Dit meervoud heeft naar alle waarschijnlijkheid niet alleen betrekking op de Assyriërs en de Babyloniërs, als de 2 verschillende volken die respectievelijk Israël en Juda wegvoerden, maar ook op de volken die **ná** de Assyriërs zich tegen Israël zouden keren, met behulp waarvan God Israël steeds verder zou leiden op de door Hem bepaalde weg. In Hosea 4:16 (SV) wordt Israël met een “*onbandige koe*” vergeleken en wordt gezegd, dat de HERE Israël

zal “weiden als een lam in de ruimte.” Deze “ruimte” is duidelijk het uitgestrekte gebied waar doorheen Israël zou trekken en dwalen, nadat zij door de Assyriërs uit hun land zouden zijn weggevoerd. De os of de stier is een embleem van Israël (vergelijk Deut.33:17 ³). Maar als alle heerlijkheid en kracht van Israël is geweken, wordt zij een koe of een vaars genoemd. Merkwaardig is het dat aan Engeland vroeger wel de bijnaam van “John Bull” (bull = stier) gegeven werd. Zou dit op een verband duiden met Israël? ⁴

In Hosea 4:17 wordt van Efraïm gezegd: “*Efraïm is verknocht aan (SV: vergezeld met) de afgoden; laat hem met rust (SV: laat hem varen)!*” Daarmee wordt niet alleen op zijn onbekeerlijkheid ge-

³ Deuteronomium 33:17, “*Hij heeft de pracht van de eerstgeborene van zijn rund (SV: os), en zijn hoorns zijn hoorns van de wilde os (SV: van de eenhoorn); daarmee zal hij volken stoten, allemaal, tot aan de einden der aarde. Dit zijn de tienduizenden van Efraïm, en dit zijn de duizenden van Manasse!*”

⁴ Volgens mij (A. Klein) is het antwoord hierop: **JA**. Hierover kan ik dan ook het volgende boek aanbevelen: “**De geschiedenis van Kelto-Saksisch Israël**”, zie voor meer info hierover: <http://vlichthus.nl/de-geschiedenis-van-kelto-saksisch-israel/> Deze uitgave (ISBN 978-90-808032-1-9) is niet meer als boek leverbaar. Het is wel te lezen als PDF. Deze is **gratis** beschikbaar. Een kleine donatie wordt op prijs gesteld. (noot AK)

doeld, maar ook op de tocht die dit volk zou maken door de “volkerenwoestijn”. Maar ook het aspect van de “verstoting” komen wij hier tegen: **“Laat hem varen (met zijn afgoden)”!** Van dit verstoten is eveneens sprake in Hosea 5:6, waar gezegd wordt dat God zich van Israël zal onttrekken, zodat ze Hem tevergeefs zullen zoeken: *“Met hun schapen en hun runderen zullen zij de HEERE gaan zoeken, maar zij zullen Hem niet vinden: **Hij heeft Zich aan hen onttrokken.**”* In Hosea 5:14 staat dat God Efraïm – en ook Juda – zal wegvoeren: *“Want Ik zal voor Efraïm zijn als een felle leeuw, voor het huis van Juda als een jonge leeuw. Ik, Ik verscheur en ga; Ik sleep weg (sv: Ik zal wegvoeren) en **er zal geen redder zijn.**”* Vervolgens lezen wij in Hosea 8:8-10 dat Israël “verslonden” is en “onder de heidenvolkeren”, dat wil zeggen: in de gebieden van de heidenen terechtgekomen (vers 8), omdat zij wilden samen gaan met Assyrië (vers 9): *“Verslonden is Israël! **Zij zijn nu onder de heidenvolken als een pot (sv: vat) waaraan niemand waarde hecht (sv: waar men geen lust toe heeft), 9. want zij gingen naar Assyrië: een wilde ezel houdt zich afgezonderd (sv: een woudezel, die alleen voor zichzelf is), maar Efraïm zoekt hulp bij minnaars (sv: die van Efraïm hebben***

boelen⁵ om hoerenloon gehoord). 10. Ook al zoeken zij hulp bij heidenvolken (sv: dewijl zij dan onder de heidenen boelen om hoerenloon gehoord hebben), toch zal Ik hen nu bijeenbrengen (sv: verzamelen). Zij kunnen weinig beginnen vanwege de last van de koning van de vorsten.” De heidenen waarmee zij hoereerden (hun “boelen”), zullen zich tegen hen verzamelen, en **dit op last van God**, “de *Koning der vorsten*” (vers 10).

Assyrië is de roede die God gebruikt. In Hosea 9:3 wordt gezegd dat Efraïm **niet** in “het land van de HEERE” – Palestina – zal blijven, maar symbolisch wederkeren zal naar Egypte, dat wil zeggen: hij zal door Assyrië weggevoerd worden: “Zij zullen niet blijven in het land van de HEERE: Efraïm keert terug naar Egypte, in Assyrië zullen zij eten wat onrein is.” Voor alle duidelijkheid wordt dan nog gezegd in Hosea 11:5, dat Israël niet opnieuw naar Egypte, maar naar Assyrië zal worden gevoerd: “Hij zal niet terugkeren naar het land Egypte, maar Assyrië, dat zal zijn koning zijn, want (sv: omdat) zij weigeren zich te bekeren.” En ten slotte wordt in Hosea 13:3 meegedeeld dat na deze wegvoering Efraïm-Israël als een morgenwolk, als een dauw, als kaf van de dorsvloer en als rook uit de schoorsteen **zal verdwij-**

⁵ Zie noot 2.

nen: *“Daarom zullen zij worden als een morgenwolk, ja, als een vroeg opkomende dauw die verdwijnt, als kaf dat van een dorsvloer wegstuift, en als rook uit een venster (SV: schoorsteen).”* Is het dan helemaal afgelopen met Israël? Wij zullen zien dat het dan slechts om **een voorlopig einde** gaat!

Iets van wat dan nog in het verschiet ligt, willen wij hier al wel vast onthullen. In Hosea 2:12 lezen wij dat God over Israël zou bezoeken *“de dagen van de Baäls”*: *“Ik zal haar de dagen van de Baäls vergelden, waarop zij reukoffers aan hen bracht. Zij tooide zich met haar ring (SV: voorhoofdsiersel) en haar halssieraad en ging achter haar minnaars aan, maar **Mij vergeet zij**, spreekt de HEERE.”* Waar sprake is van *“haar de dagen van de Baäls vergelden”* – dat is: de tijd dat Israël de Baäl-afgoden gediend heeft – mogen wij vermoeden dat er een verband bestaat tussen de tijd van Israëls hoererie met de Baäls en de tijd van haar ballingschap, of beter gezegd: **haar strafperiode**. Wij hebben hier zo goed als zeker te doen met een “strafmaat”. Zo’n verband bestaat er namelijk ook tussen de tijd van Juda’s ballingschap (in Babel) en Juda’s ongehoorzaamheid. Zie 2 Kronieken 36 vers 21: *“om het woord van de HEERE, bij monde van Jeremia gesproken, te vervullen, totdat het land behagen*

zou scheppen in zijn sabbatsjaren. Het rustte al de dagen van de verwoesting, totdat de 70 jaar vervuld waren.” De 70 jaar in Babel waren voor het niet-houden van 70 sabbatsjaren (eigenlijk een **zonde van ongeloof!**), wat neerkomt op $70 \times 7 = 490$ jaren van ongehoorzaamheid, dat is ongeveer vanaf Sauls tijd – die werd gekroond in 1095 voor Christus – tot de val van Jeruzalem in 588 voor Christus, 507 jaar later. Het Israël van de 10 stammen diende de Baäls sinds de dagen van Achab (1Kon.16:31 ⁶) dat is ongeveer 197 jaar (van 919 tot 711 voor Christus). Rekenen wij, omdat de reden die opgegeven wordt voor Israëls ballingschap een zwaardere zonde was, niet met een strafperiode van een zevende deel – zoals voor Juda gold – maar van een **zevenvoud**, dan zou de straftijd voor Israël tot omstreeks 658 na Christus hebben geduurd. Van 722 voor Christus, $7 \times 197 = 1379$ jaar verder, brengt ons in het jaar 657/658 van onze jaartelling. En dan zijn we in de tijd aangekomen dat in West-Europa een geestelijk ontwaken plaats heeft. In de 7de eeuw gaan opnieuw vele predi-

⁶ 1 Koningen 16:31, “En het gebeurde (was het gering dat hij in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, ging?) dat hij (= Achab) ook nog Izebel tot vrouw nam, de dochter van Ethbaäl, de koning van de Sidoniërs, en dat hij de Baäl gingen dienen en zich daarvoor neerboog.”

kers – vanuit Engeland en Ierland – in geheel West-Europa het Evangelie prediken en begint de Christelijke godsdienst zich hier voorgoed te vestigen. Dit is een zeer opmerkelijk feit, waarop wij nu echter niet verder in zullen gaan. Wat wij nu slechts willen vaststellen is dat God, om redenen die wij kunnen vermoeden – Israël moest tot zegen worden voor alle volkeren – kennelijk Israël aanvankelijk zwaar straffe, om haar daarna genadig te zijn, maar daarentegen Juda aanvankelijk licht straffe, om het daarna voor lange tijd te verlaten. Dat Juda al zo snel mocht terugkeren naar het eigen land, hield ook verband met de komst van Christus (de Messias), Die uit Juda geboren moest worden in het Heilige Land. Maar **de Joden hebben Hem niet aangenomen: “Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”** (Joh.1:11). Daarom kon God niets meer met hen beginnen. En uiteindelijk *“heeft de afgekeerde (HSV: het afvallige) Israël haar ziel gerechtvaardigd, meer dan de trouweloze Juda”* (Jer.3:11, sv). In de geschiedenis is veel vertroostends te vinden! De **historie is “His story”**. God openbaart Zich in de tijd: *“Ik ben de Alfa en de Omega, het **Begin en het Einde**, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.”* (Openb.1:8)

Wij sluiten dit hoofdstuk af met een korte weer-

gave van de enkele teksten die in het boek Hosea gewijd zijn aan de ballingschap van het Juda-deel van Israël. Zoals wij (inmiddels) weten had de wegvoering van Juda pas ongeveer 130 jaar na de wegvoering van Israël plaats. Het Assyrische rijk was toen al ondergegaan. **Juda**, dat wil zeggen wat ervan was overgebleven – grote delen van Juda zijn samen met de 10 stammen door de Assyriërs weggevoerd – **werd door de Babyloniërs gedeporteerd**.

- Juda wordt verlost, dus gaat eerst in ballingschap: *“Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen, en **Ik zal hen verlossen** door de HEERE, hun God. Ik zal hen echter niet verlossen door boog, door zwaard, door strijd, door paarden of door ruiters.”* (Hosea 1:7);
- Juda zal ook vallen: *“De trots (hoogmoed) van Israël getuigt openlijk tegen hem. En Israël en Efraïm zullen struikelen om (sv: vallen door) hun ongerechtigheid, en met hen zal ook Juda struikelen (sv: vallen).”* (Hosea 5:5);
- Gods toorn komt over de vorsten van Juda: *“De vorsten van Juda zijn als verleggers van grenzen. **Over hen zal Ik Mijn verbolgenheid uitstorten als water.**”* (Hosea 5:10);
- (Ook) Juda wordt weggevoerd (gedeeltelijk dus samen met de 10 stammen, door de Assyriërs): *“Want Ik zal voor Efraïm zijn als een felle*

leeuw, voor het huis van Juda als een jonge leeuw. Ik, Ik verscheur en ga; **Ik sleep weg** (sv: Ik zal **wegvoeren**) **en er zal geen redder zijn.**" (Hosea 5:14);

- Ook Juda zal oogsten wat zij zaaide. De oogst, het **oordeel**, zal betekenen, dat Juda wederom – zoals in Egypte – in gevangenis gaat: "Ook heeft hij u, o Juda! een oogst gezet, als Ik de gevangenen van Mijn volk wederbracht" (Hosea 6:11, sv). Een betere vertaling van dit vers is: "Ook is er u, o Juda! een oogst gezet, als Ik de gevangenis van Mijn volk wederbreng (God brengt de gevangenis weder).";
- God zendt vuur (ook) in Juda: "**Israël vergat zijn Maker, en bouwde paleizen** (sv: tempels), Juda heeft de versterkte steden talrijk gemaakt. Daarom zal Ik vuur werpen in zijn steden; dat zal zijn paleizen verteren." (Hosea 8:14);
- (Ook) Juda zal gebonden worden om weggeleid te worden: "Het is Mijn verlangen (sv: Mijn lust) hen te bestraffen (sv: binden): volken worden tegen hen samengetrokken (sv: verzameld), verstrikt als zij zijn in beide ongerechtigheden (sv: als Ik ze binden zal in hun 2 voren). Omdat Efraïm een getemde jonge koe is, gewillig om te dorsen, ben Ik voorbijgegaan aan de schoonheid van haar hals: Ik zal Efraïm inspannen (sv: berijden), Juda zal ploegen, Jakob (= Israël) zal voor

zichzelf eggen.” (Hosea 10:10-11); (Ook) Juda zal worden “bezocht”: “Ook heeft de HEERE een twist met Juda, en Hij zal bezoeking doen over Jakob (= Israël) naar zijn wegen, naar zijn handelingen zal Hij hem vergelden.” (Hosea 12:3, sv).

Uit de enkele afzonderlijke vermeldingen over Juda – in dit toch overwegend aan (het 10-stammenrijk van het huis van) Israël gewijde boek – blijkt dat (het 2-stammenrijk van het huis van) Juda toch ook door God niet vergeten wordt. Tevens echter blijkt dat het een heel andere weg door de geschiedenis zal gaan dan Israël. **“Wie is wijs? Die versta deze dingen!”** (sv), zo eindigt het boek Hosea 14:10: **“Wie is zo wijs, dat hij deze dingen begrijpt, en zo verstandig dat hij ze kent? De wegen van de HEERE zijn immers recht. De rechtvaardigen zullen daarop wandelen, maar de overtreders zullen erop struikelen (sv: daarin vallen).”** Ja, let op wat God doet!

EINDE van deel 4